

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: R. F., bytem N., Germany, zastoupené: Mgr. Pavel Pernický, advokát, se sídlem Nábřeží Karla Houry 180, 342 01 Sušice, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 27.3.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 11.6.2013 se zrušují pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce Mgr. Pavla Pernického na nákladech řízení částku ve výši 2.600,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet vedený u Komerční banky a.s. č. X.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 27.3.2014 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2014 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle ní je nesprávné a je vyloučeno, aby z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%, když její vážný zdravotní stav je doložitelnou a doloženou skutečností ověřenou mnoha lékařskými zprávami, skutečně provedenými nutnými operacemi, tudíž se jedná nejméně o středně těžkou poruchu dle položky 8b) kapitoly XV., oddíl B přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**),*

s ohodnocením 30-40%; jde o stav s poruchou motorických funkcí končetiny, svalovými atrofiemi, podstatným omezením hybnosti v kolenním nebo kyčelním kloubu, se značným snížením celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny; žalobkyně je denně odkázána na pravidelné užívání analgetik a nesteroidních antirevmatik, proto dle ní činí pokles pracovní schopnosti nejméně 40% a je tedy invalidní. Dále žalobkyně vyjádřila svůj názor na posuzování invalidity v ČR, který považuje za diskriminační, jako protiústavní a v rozporu s Listinou základních práv a svobod, protože při svém zdravotním stavu by měla nárok na invalidní důchod, jelikož jsou u ní dány všechny předpoklady pro zvýšení procentní sazby o dalších 10%. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 31.1.2014 a vrácení věci žalované, požadovány byly i náklady řízení bez specifikace; součástí žaloby byla i žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků; rovněž bylo požadováno, aby soud podal Ústavnímu soudu návrh na zrušení ustanovení § 3 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity a dále návrh na zrušení ustanovení § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí až k výzvě soudu.*)

Pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 22.4.2014 byla žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků odmítnuta, jelikož je toto řízení od soudního poplatku ze zákona osvobozeno (§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb.).

*Napadeným rozhodnutím ze dne 31.1.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 11.6.2013, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), a s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen **Nařízení**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karviná ze dne 30.5.2013 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 31.1.2014 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 7.1.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B., položce 8a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15% v rozmezí 10-15% a vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, byla dle § 3 odst. 2 vyhlášky tato hodnota zvýšena s přihlédnutím k charakteru onemocnění a jeho vlivu na pracovní uplatnění o 10%, celkově činí 25%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karviná vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 30.5.2013 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Ostrava dne 7.1.2014 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost celkem o 25%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B., položce 8a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15% a tato

hodnota ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%.

*Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 16.5.2014 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobkyně a skutečnost, že se jedná o posouzení zdravotního stavu, navrhuje ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která znovu dostatečně a zcela objektivně posoudí zdravotní stav a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy. Subjektivní úvahy žalobkyně, vlastní přesvědčení a vyhodnocení zdravotního stavu nejsou důvodem uznání invalidity; rozhodující je výhradně posouzení vycházející z objektivně zjištěného zdravotního stavu provedené posudkovými lékaři a jeho přiřazení pod položku dle vyhlášky o invaliditě. Žalovaná také uvedla, že nesouhlasí s přerušением řízení a předložením obou návrhů žalobkyně k Ústavnímu soudu, neboť v neuznání invalidity a v respektování závazně platných právních předpisů nelze spatřovat porušení Ústavy a Listiny. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 31.1.2014 bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 3.2.2014.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 17.7.2014, když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona následkem úrazu z roku 1993, šlo o invaliditu prvního stupně, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně dle kapitoly XV., oddílu B, položky 8b) přílohy vyhlášky oproti posouzení OSSZ a ČSSZ se zohledněním vícečetného postižení pohybového aparátu na horní hranici 30% vzhledem k funkčnímu omezení v kyčelních kloubech, kde je funkční postižení vpravo středně těžké, vlevo lehké a rovněž mírné omezení v obou kolenních kloubech s bolestivostí po implantaci TEP; pro další zdravotní postižení, které má rovněž dopad na míru pracovní schopnosti u číšnice, zvýšila komise horní hranici o 10%, celkem činí míra poklesu pracovní schopnosti 40%. Dále bylo uvedeno, že dle doložených lékařských nálezů se jedná o poúrazové následky na kloubech dolních končetin v souvislosti s úrazem z roku 1993. V popředí potíží je nyní zejména omezení funkce a bolestivost pravého kyčelního kloubu a pravého ramenního kloubu, kde rtg. vyšetření rovněž nevylučuje poúrazové změny (*stav je trvalý, další KLP již není důvodná*). Žalobkyně je výrazně omezena (pracovně) pro možnost zátěže dolních končetin a páteře delším stáním nebo chůzí, zvláště v nerovném terénu, zvedání a přenášení těžkých břemen, není schopna práce v nočních směnách a práce s vyššími nároky na psychické zatížení. Ke zhoršování zdravotního stavu v oblasti pohybového aparátu dochází postupně s progresí degenerativních změn na kloubech a na páteři, vznik invalidity PK MPSV proto stanovila podrobnou lékařskou zprávou MUDr. Fr. W. ze dne 3.1.2013, kdy lze již tento

stav konstatovat a od této doby došlo k dalšímu zhoršení v oblasti pohybového aparátu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 6.8.2014 se nezúčastnila žalobkyně ani její zástupce (nepřítomnost byla písemně omluvena), v písemném podání kromě omluvy zástupce žalobkyně specifikoval požadované náklady řízení v této věci za celkem 8 úkonů a 8 režijních paušálů, kdy požadoval částku 20.800,-Kč; *zástupce žalované* závěrem uvedl, že s ohledem na závěr PK MPSV ponechává rozhodnutí zcela na úvaze soudu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 *písm. a) zákona* má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 *odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.* v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 *odst. 2, 3 s.ř.s.*).

Podle § 76 *odst. 1 písm. a) s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Dle § 78 *odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.* je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku

nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 31.1.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 17.7.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 3.1.2013*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2014 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 11.6.2013 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, když dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 3.1.2013 a tedy i k 31.1.2014 odpovídá prvnímu stupni invalidity, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti činí 40%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 3.1.2013, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 19/2014 ze dne 6.8.2014, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již v řízení o žádosti o invalidní důchod či o námitkách. Budou-li splněny obě zákonné podmínky (*uznaná invalidita a získání potřebné doby pojištění v rozhodném období*), bude žalobkyni přiznána výplata invalidního důchodu, jehož výše závisí na délce získané doby pojištění a na výši dosažených příjmů v rozhodném období. Zdejší soud neshledal důvod pro předložení návrhu Ústavnímu soudu, jak požadovala žalobkyně, neshledal ani porušení Ústavy ČR a Listiny – žalovaná se řídila příslušnými předpisy a nelze přehlédnout, že zrušená rozhodnutí vydala na základě podkladových rozhodnutí týkajících se posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovými lékaři OSSZ a v řízení o námitkách.

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, proto jí v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, *právo na náhradu nákladů řízení před soudem*, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, soud přiznal náklady řízení (výrok II. rozsudku), ale toliko v řízení před soudem a nikoli v řízení před správními orgány, a to za 2 úkony právní služby á 1.000,-Kč, tj. 2.000,-Kč, za převzetí a přípravu zastoupení i návrhu ve věci samé (podání žaloby) a s tím spojené 2 náhrady hotových výdajů á 300,-Kč (dle § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) i § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif* (dále jen *AT*) v platném znění, tedy *celkem 2.600,-Kč*, když zástupce žalobkyně neprokázal, že je dán důvod k jím navrženému zvýšení dle § 12 odst. 1 AT, když žalobkyně se dorozumí česky slovem i písmem a nejednalo se o složitou věc, jelikož výsledek řízení je přímo závislý na odborném lékařském posouzení jejího zdravotního stavu. Přiznanou částku uhradí žalovaná na účet zástupce žalobkyně č. X vedený u Komerční banky a.s., když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 6. srpna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně